

[Holstein.]

hedder: Overenskomst mellem Entreprenører og Dræningsmestre i Holbæk Amt — for tredje Gang Holbæk Amt — og Landarbejderforbundet i Danmark angaaende Landbrugs-, Afvandrings- og Dræningsarbejder, og i denne Overenskomst ligger Taksterne 10—30 pCt. højere end i Maribo-Overenskomsten.

Naar der saa samtidig er kommet en Kendelse fra Arbejdsnævnet, som fastsætter en Definition af, hvilke Arbejdere der skal være berettiget til at udføre Dræningsarbejder med Ret til Understøttelse af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse — en Kendelse, som udelukker Skovarbejdere, Arbejdere ved Mose- og Hedekultivering og ved Dræningsarbejder fra at staa i Landarbejderforbundets Arbejdsløshedskasse og henviser dem til at staa i Dansk Arbejdsmands Forbund —, saa har man, om jeg saa maa sige, Svikmøllen gaaende. Saa vil det sige, at Arbejderne ganske ensidigt kan fastsætte en Priskurant og sige: Nu er det, vi her har fastsat, den tarifmæssige Løn, og denne Løn lægges til Grund, hvor som helst der udføres Dræningsarbejder, og Grundforbedringsudvalgene og i sidste Instans Landbrugsministeriet skal paase, at denne ensidigt fastsatte tarifmæssige Løn overholdes som Betingelse for, at Laan ydes.

Det vil med andre Ord sige, at Landbrugsministeriet og Grundforbedringsudvalg, som altsaa er et administrativt Organ under Landbrugsministeriet, har det i sin Magt, og øjensynlig er i Færd dermed, at indføre den Praksis ikke blot at vaage over, at der ikke begaaes et illoyalt og skamløst Løntrykkeri fra private Landbrugsarbejdsgiveres Side, men ogsaa at paase, at man stadig faar den Topløn, som det er muligt at faa ved Hjælp af en Fortolkning: den tarifmæssige Løn, som ikke hidtil har været benyttet, men som nu søges benyttet ikke til at forhindre Løntryk, men til ved det offentlige Hjælp at skruer Lønnen op ud over det rimelige Grænser. Det er det, der er ved at ske, og det er det, som det offentlige laaner Haand til ved Administrationen af de Millioner, som det her drejer sig om for Landbruget.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke staaende over for en saadan Udvikling, dog maaske i et Eftertankens Øjeblik, naar hans Rettsindigheds Røst faar Lov til at tale, vil indrømme, at det ikke er ubeføjet, at Venstre og Konservative har stillet det Ændringsforslag, der her findes i Betænkningen. For man kan dog vel ikke mene, at det paa en Tid, hvor det ikke betaler sig at

dyrke Danmarks Jord, hverken med Korn eller med Malkekvægsfoder, og hvor man i Virkeligheden med disse Grundforbedringsarbejder tager, om jeg saa maa sige, Forskud paa en bedre Fremtid for Landbruget, er rimeligt at benytte den offentlige Magt til at beskytte Bestræbelserne for at skruer Lønnen op ud over alle rimelige Grænser uden Hensyn til Landbrugsøkonomiske Bæreevne.

Det er det, der sker, og derfor vil jeg oprigtigt haabe, at dette Ændringsforslag, som jo vil blive stemt ned af det lille Flertal, Regeringen raader over her i Folketinget, ikke dermed maa blive skrinlagt, men at det maa blive taget op igen i Landstinget, og at hele dette Spørgsmaal maa blive sat under offentlig Debat, for det tiltrænges.

Det har aldrig tidligere været Meningen at forstaa Udtrykket tarifmæssig Løn og tarifmæssige Akkorder som de Akkorder og Timelønninger, der fastsættes ved en ensidig Priskurant, hvorved Arbejderne henholdsvis i Landarbejderforbundet og Arbejdsmandsforbundet — nu skal det oven i Købet ved disse Arbejder fortrinsvis være Arbejdsmandsforbundet — ensidigt skal afgøre, om Lønnen ved disse Grundforbedringsarbejder er en saadan, at Landbrugsministeren finder det forsvarligt at yde Laan. Jeg vil gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold og spørge ham, om ikke en saadan Praksis — og det er godt i Gang med at blive en fast Praksis — i Virkeligheden er et uhyre Misbrug af Grundforbedringslaanene.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om den Ændring, som er kommet ind om Rørlægning med Cementrør, ikke blot med Drænrør, og Tilskud til disse Rør, ikke blot ved de private Grundforbedringsarbejder, men ogsaa ved de halvt offentlige Arbejder, de Arbejder, som er undergivet et vist offentligt Tilsyn i Henhold til de gældende Vandløbslove.

Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det paalægges Vandinspektører og Vejinspektører, hvem af de landbrugsministerielle Embedsmænd der nu fører Tilsynet — ved disse Arbejder er det jo ikke Amtsgrundforbedringsudvalgene, men de hidtidige Organer for Afvandringsarbejder udført efter Afvandringslovene —, at det paalægges disse og Kommunalraadene at vaage over, at mindre offentlige Vandløb ikke rørlægges med Cementrør med Tilskud fra Staten af en Trediedel af Udgifterne til Cementrørene, uden at det virkelig er erhvervsøkonomisk forsvarligt at gøre det,